

244

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 maja 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Janiewickie Bagno” obszar lasu o powierzchni 100,60 ha w Leśnictwie Janiewice Nadleśnictwa Zalesie, położony w miejscowości Janiewice, w gromadzie Żukowo, w powiecie sławieńskim województwa koszalińskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 71a, 72b, 74a, 75a wraz z wewnętrznymi rowami i liniami podziału powierzchniowego, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1960 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu boru bagiennego na torfowisku przejściowym ze stanowiskiem reliktywnej maliny moroszki (*Rubus chamaemorus* L.) oraz innych typowych roślin boru bagiennego.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew

martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, z pozostawieniem w ziemi karpiny,

- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może się odbywać na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- c) zmiana stosunków wodnych,
- d) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- e) niszczenie i uszkodzanie drzew, krzewów i innych roślin,
- f) niszczenie gleby oraz pozyskiwanie kopalin,
- g) zbiór ściółki leśnej i trawy oraz pasanie zwierząt gospodarskich,
- h) polowanie, chwywanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- i) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza drogami i miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

245

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 maja 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Buki Mierzei Wiślanej” obszar lasu wraz z wewnętrzną drogą o łącznej powierzchni 5,92 ha w Leśnictwie Mierzeja Nadleśnictwa Stegna, stanowiący oddział lasu 390 poddział „c”, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1961 r., położony w miejscowości Przebrno, w osiedlu Krynica Morska, w powiecie elbląskim województwa gdańskiego. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych jednego naturalnego środowiska buka na Mierzei Wiślanej.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny,
- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może się odbywać na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

- d) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
- g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,

- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

246

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 maja 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Smolne Błoto” obszar lasu wraz z wewnętrznymi liniami podziału powierzchniowego o łącznej powierzchni 47,60 ha w Leśnictwie Smolne Błoto Nadleśnictwa Kartuzy, położony w miejscowości Sianowska Huta, w gromadzie Sianowo, w powiecie kartuskim województwa gdańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały 245c, 246c, 247a, b, d, 254 b, c oraz 255, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1952—1961 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych śródleśnego torfowiska, pozwalającego śledzić sukcesję zespołów torfowiska przejściowego w bór bagienny.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami go-

spodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,

- b) pozyskiwanie torfu,
- c) zmiana stosunków wodnych,
- d) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- e) pozyskiwanie ściółki leśnej, mchu i pasanie zwierząt gospodarskich,
- f) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- g) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
- h) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- i) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

247

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 maja 1962 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 3 września 1957 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 3 września 1957 r. w sprawie uznania za

rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 75, poz. 464) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 wyrazy „o powierzchni 148,54 ha” zastępuje się wyrazami „o powierzchni 153,22 ha”,